

dne 5. maja, da se smejo komisije udeležiti vsi davkoplačevalci, za govoriti pa ima le odbor. Torej bi morali tudi Vi, č. g. župnik, zraven tistih ostati. Zdjaj pa pogledjte, da je vse to resnica, da ne bodete zopet rekli, da „Štajerc“ laže. Farani.

Zahtevajte

pri Vašem trgovcu ne samo „kocke za govejo juho“ nego izrecno

MAGGI JEVE kocke

á 5 h

kajti te so **najboljše!** samo prave

z imenom **MAGGI** in

varstveno znamko zvezdo s križcem

Oboleli duhovnik.

Naša slika kaže knezoškofa v Breslau, kardinala dra. Jurija Koppa. Ta kardinal spada med prve katoliške duhovnike na Nemškem in je zdaj smrtonovarno obolen. Kardinal dr. Kopp je izvolil najprve drugi po-

Kardinal Kopp, Fürstbischof v Breslau

Klic in je šele pozneje študiral bogoslovje. Odlični ta duhovnik je tudi član pruskega državnega sveta in gospodske zbornice, istotako pa član avstrijske gospodske zbornice ter šlezjskega deželnega zbora.

Predsednik Tisza.

Kakor že poročano, gđdijo se na Ogrskem prav burni politični prizori. Na eni strani so delavci na cesti demonstrirali in v boju za volilno pravico vprizorili velike izgrede, ki so končali z streljanjem. V državni zbornici zopet je odstopil prejšnji predsednik. Na njegovo mesto

Graf Stephan Tisza

je bil ob velikem odporu opozicijskih poslancev za predsednika izvoljen grof Tisza, katerega sliko danes prinašamo. Grof Tisza igra že leta sem v ogrski politiki veliko vlogo. Poslanec je že od l. 1886 in bil je

Novice.

Ljudje jamrajo! Prijatelj našega lista iz dežele nam piše: Daleč po sveti in že skoro celo štajersko deželo sem obhodil in vsepovsod, kamor sem prišel, ljudje tožijo, da jim denarja manjka in pa da so preveč veliki davki za plačevati ter da ne morejo več izhajati. Res je, kakor sem sam sprevidel, hudo po svetu. A še vse ni tako, kakor ljudje vpijejo. Zdjaj v spomladni so se zopet začeli po vsem svetu „božji poti“; veliko število ljudstva se skupaj nabere in potuje na božjo pot, zdaj na eno in zdaj zopet na drugo stran. Veliko je takih ljudi, kakor sem sam prepričan, da doma otroci nimajo kaj jesti in stariši pa grejo na „božjo pot“. Tiste denarje, ki so jih s krvavimi žulji zaslužili, tam zapravijo, da se gotovi duhovniki z njimi mastijo. Dokler bojo toraj ljudje imeli za „božje poti“ denarja, še ne bo hudo na svetu. Bog je povsod, v nebesih in na zemlji in na vseh krajih sveta; in tak je tudi vse eno; če greš v nedeljo v svojo farno cerkev molit, boš imel ravno toliko odpustkov, kakor če boš celi teden po božjih potih hodil, lepi čas ter denar zapravljaj. Dajte raje tiste denarje, ki bi jih imeli na božjih potih zapraviti, na stran, in bodele videli čez par let, koliko si bodele prihranili! Na „božjo pot“ greste in tam si poškodujete obleko, raztrgate šoljne in pa denar zapravite in imaste veliko škodo ter tudi doma delo zaostane. Premislite si, dragi ljuje, koliko imate potem dobička na božjih potih. Vsaka cerkev je žegnana in v vsakej cerkvi je edini Bog, katerega moramo spoštovati. Veliko ljudi misli, da bojo skozi to, če daleč po svetu rajzajo in po „božjih potih“ hodijo, kaj več dosegi; ravno toliko kakor če bi doma v farni cerkvi na tisti namen molili. Bog je dal šest dni za delati in sedmi dan pa za počivati ter cerkev obiskovati. Samo zato so vse cerkve tako bogate, ker skozi to veliko denarja naberejo od vbojih ljudi, ki si pritrugajo doma od svojega življenja. V drugem slučaju pa pridejo kmeti po nedeljah v cerkev in potem po maši pa v gostilne in pijejo celi dan notri do trdega večera, da se tako napijejo, da še domu ne morejo in jih kelnarce ali pa gostilničarji goljufavljejo spredi in zadaj; namesto da bi mu 2 litra vina zaračunil, mu pa 4 litre zaračuni in če bi se še hotel kaj z vintom prepirati, da ni toliko spil, že ga hočejo natepsti; zato pa plača vsak raje, kër nobeden za gotovo ne vè, koliko je spil. Na take načine ljudje po sveti po nepotrebnem denar zapravljajo in potem pa pravijo, da je za denar hudo. Čemu pa prinese eksekutor povabilo, da mora davek plačati; potem se pa vsak tak kisló drži in pravi, da nima denarja; a za piti in za postopanje po „božjih potih“ pa imajo zadosti denarja! Castimo Boga, brez da bi čas in denar in zdravje zapravljali!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Markus Bauer †.

Iz Ormoža prihaja žalostna vest: Nahitro nam je grozna smrt vzela enega najboljših mož in eno najplemenitejših src je ponehalo biti; — na binškošno nedeljo ob 10. uri umrl je namreč g. Markus Bauer v 62. letu svoje starosti. Na samo mesto Ormož, tudi celi okraj in cela Spodnja Štajerska izgubi s tem enega svojih najboljših mož. Kdor je pokojnika poznal, ta zna njegove lastnosti in njegovo delo ceniti, ta razume ljubezen in spoštovanje, ki se jo je pridobil pokojnik v dolgem in požrtvovalnem svojem življenju. Kot gostilničar in lastnik daleč naokoli znanega hotela, kot načelnik gasilnega društva, kot občinski svetovalec in član direkcije občinske šparkske, kot član vseh društev in kot mož, pred katerim so se i hudi nasprotniki v spoštovanju klanjali, — kot neumorno delavni, veseli, napredni, požrtvovalni pravi Štajerc je stal pokojnik Bauer med nami in kot takega smo ga položili s solznimi očmi v pomladni grob. . . . Stoterim prijateljem je zarosilo oko, ko so začuli novico o hitri in nepričakovani smrti tega redkega moža. Pomažal je, podpiral je, delal je, širil je vedno

ljubezen in nikdar sovraštva, — in zdaj počiva pod spomladansko zemljico, s prijaznim smehljajem na obrazu, z zavestjo, da je v življenju izpolnil svojo dolžnost in več kot svojo dolžnost. Na tvojem grobu, zvesti pokojnik, cvetele bodejo rožice, v naših srcih pa cvetela bode i z naprejo zvesta ljubezen, ki smo ti jo dolžni, in spomin, ki ne bode nikdar otemnel. Spavaj sladko in naše solze močile bodejo tvojo gomilo!

Pogreb je bil naravnost veličasten. Na javnih poslopih mesta Ormož so visile črne zastave, svetilke so gorele s florum obvite. Krsto pokojnika so nosili gasilci. Poleg domače požarne brambe došla so gasilna društva iz Ptuja z zastavo (38 moč), iz Ljutomerja, Frankove, Velike Nedelje, nadalje odposlanstva gasilnih društev iz sv. Trojice, Hardeka, sv. Lenarta, vojno društvo iz Kuma itd. Domače pevsko društvo je pelo žalostinko ob odprtem grobu. Nebrojna množica je sledila krsti. Takega pogreba v Ormožu še niso videli. Čast vrlému pokojniku!

O rokodelskem zborovanju v Celju, ki ga je vprizorila obrtniška organizacija na binškošno nedeljo in o njegovih govorih ter sklepih bode mo še poročali. Za danes le povemo, da je bilo to zborovanje naravnost veličastno in da se je obenan razvil v velik protest zoper raztrganje štajerske dežele. Štajerski obrtniki, katerih je bilo na stotine iz vseh krajev, so izrazili svojo resno voljo, da ne pustijo naše domovine raztrgati. Tako se pač lahko trdi, da se prvaška gonja med obrtniki mora izjaloviti.

Šteti pač prvaki ne znajo, to je gotovo. Obrtniški shod je bil naravnost krasen in bolje obiskan, kakor se je to splošno pričakovalo. Narodnjaški listi in lističi pa poročajo debelo laš, da je prišlo le — 59 obrtnikov. To je že precej smešno! Le iz Ptuja je prišlo čez 30 rokodelcev; koliko pa jih je bilo iz drugih mest in trgov, iz Gradca itd. Ej, narodni gošpodje, s takimi neumnimi lažmi pač ne bodele prikriili svoje lastne blamaže!

O prvaškem obrtnem shodu je presneto malo poročati. Udeležba je bila tako slaba, da so se prireditelji sramovali. 61 obrtnikov je prišlo, potem še občinski policaj iz okolice, ki je igral „vrtnarja“, ker oskrbuje mali vrtec, in sadni branjevec dr. Benkovič. . . Na shodu sicer niso družega delali, nego prepirali so se in poslušali prepire med Kukovcem in Benkovičem. Res, mnogo blamaž so dosegli že naši prvaki in narodnjaki, a da bi njih „veselovanski“ obrtni shod tako klavrno v vodo padel, tega pač nikdo pričakoval ni!

Klerikalci pred poroto. Pred celjskimi porotniki se je vršila velika razprava zoper klerikalne voditelje iz Ljubljane, ki so bili toženi zaradi goljufije in zborabe uradne moči. O razpravi bode mo zaradi pomanjkanja prostora prihodujič obširno poročali. Nesramna volilna goljufija je bila dokazana, a toženci so bili — oproščeni!

Res čudna so pota Božje previdnosti. Pri veliki razpravi, ki se je vršila pred celjskimi porotniki zoper voditelje ljubljanskih klerikalcev, je bilo za hudomušne jezičke mnogo gradiva. Že to je prav značilno, da klerikalci v trenutku nevarnosti vedno pozabijo na svoje sovraštvo proti Nemcem in na svoje bojkotne nazore. Ali ni to malo „čudno“, da si eden najzagriženejših vodij slovenskih klerikalcev izbere kot zagovornika nemškega advokata? Seveda je znano, da je dr. Zanger izvrstni advokat in zato se pravzaprav ni čuditi. Ampak slovenski advokati so delali pač kisle obraze, ko so to čuli. . . . Pa še nekaj: tudi dr. Vekoslav Kukovec je zagovarjal klerikalne poštenjake. To je pa že vrhunec čudeža! Dr. Kukovec je sam voditelj tiste narodno-napredne ali liberalne stranke, katera je v svojih listih klerikalca Gregarja, Štefeta in njih soproge za goljufe in sleparje psovala, katera je celi proces povzročila, katera je kriva, da se je tožba vložila. Kukovčevi celjski trabanti so tudi v svojih listih na dolgo in široko o teh klerikalnih goljufih kričali. In isti dr. Kukovec je nakrat zagovornik teh „goljufov“. . . . To je za navadnega človeka nerazumljivo! Dr. Kukovec je vedar tudi politik in poslanec in Bog vé, kaj še vse. Ali dr. Kukovec ni opazil,